לקוטי שיחות

Name: ______________________________

going kosher

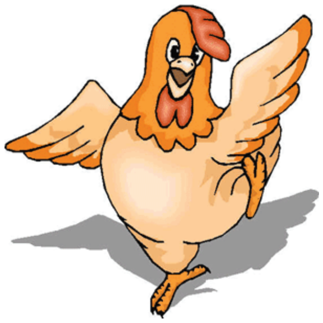

פרשת שמיני

BACK 2 BASICS
Seeing The Parsha The Way The Rebbe Does

SHLUCHIM 71
YESHIVA COLLEGE

פרשת שמיני

א. אין היינטיקער סדרה רעדט זיך וועגן די בהמות טהורות וועלכע מען מעג עסן, און די בהמות טמאות וואס מען טאר ניט עסן. און די תורה גיט אן צוויי סימנים אויף א בהמה טהורה: מעלת גרה און מפרסת פרסה.

וועגן די סימנים איז פאראן א חקירה[1], צי זיי זיינען סיבות אויף טהרה וטומאה, ד. ה. אז מצד דעם וואס די בהמה איז א מעלת גרה און א מפרסת פרסה איז זי א טהורה, און אזוי פארקערט, אדער זיי זיינען בלויז סימנים המבררים, דאס הייסט, אז די טהרת הבהמה איז מצד אנ־דערע סיבות, נאר בכדי מיר זאלן ויסן וועלכע בהמות זיינען טהורות, האט דער אויבערשטער איינגעגעבן אין זיי סימנים דורך וועלכע מיר וועלן ויסן אז זיי זיינען טהור.

דער חילוק פון די צוויי אופנים איז:

דער דין איז, אז היוצא מן הטהור טהור כו'[2], כאטש ער האט ניט קיין סימני טהרה. ווי צום ביישפיל, היוצא מן הטהור ופרסותיו קלוטות, כאטש ער האט ניט קיין סימני טהרה, וויבאלד, אבער, ער קומט ארויס פון א טהור איז ער אויך טהור.

אויב מען וועט זאגן אז די סימני טהרה זיינען ניט מער ווי סימנים מבררים, איז דער דין פארשטאנדיק אויך מצד הסברא: וויבאלד ער איז יוצא מן הטהור, האט דארט דער ענין פון סימנים קיין ארט ניט. אויב, אבער, מען וועט זאגן אז די סימנים זיינען א סיבה אויף דער טהרה, דארף מצד הסברא אויסקומען אז אויב פרסותיו קלוטות דארף ער זיין טמא. און דאס וואס דער דין איז אז ער איז טהור איז דאס מצד גזירת הכתוב.

א נפקא מינה לדינא, צי די טהרה איז מצד הסברא, צי מצד גזירת הכתוב איז:

מיט א דבר טהור טאר מען זיך ניט שפילן. ווען איז דאס געזעדט געווארן? אויב ער איז פון א מין טהור, אויב, אבער, זיין מין איז א טמא, נאר ער איז טהור מצד א גזירת הכתוב, איז דער איסור ניטא.

די ראי' אויף דעם: לויתן זה יצרת לשחק בו, פרעגט דער ירושלמי[3], ווי מעג מען זיך שפילן מיט א דבר טהור? און ער ענטפערט, אז לויתן איז בעצם א דבר טמא והותר מכלל איסור. זעט מען פון דעם, אז אויב די טהרה איז מצד א גזירת הכתוב, מעג מען זיך דערמיט שפילן.

ב. עס זיינען פאראן כמה ראיות אז די סימני טהרה זיינען א סיבה אויף דער טהרה. אזוי איז אויך

---

1) צפנת פענח (להרגצובי) על הרמב"ם ריש הלכות מאכלות אסורות — עיין שם כל זה בארוכה. ולהעיר ממורה נבוכים ח"ג פמ"ח. זע אויך לקו"ש ח"ב ע' 375 ואילך.

2) בכורות ה, ב.

3) שבת סוף פרק ט, זע אויך חולין סוף פרק ג ובחידושי אגדות שם.

Translations - טייטש'ן

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Through which	דורך וועלכע	Today's	הייינטיקער
Although	כאטש	About	וועגן
Example	ביישפיל	Allowed	מעג
Closed/sealed	קלוטות	Chews its cud	מעלת גרה
Because	וויבאלד	Split hooves	מפרסת פרסה
Understood	פארשטאנדיק	this means - דאס הייסט	ד.ה.
Has no place	קיין ארט ניט	Whether	צי'
Comes out	אויסקומען	Opposite	פארקערט
Play	שפילן	Which clarify	המבררים
Species	מין	We	מיר
Allowed	מעג	We	מיר
See	זעט	Inserted	אריינגעגעבן

CLASSIC CONCEPTS

⇒ There is a famous discussion regarding the signs which we were given in order determine which animals are kosher and which ones aren't. Are the signs what actually make them into Kosher animals, or are the animals themselves kosher? If we say that the animals themselves are kosher, the signs are just a way for Hashem to show us which animals are kosher and which ones aren't, not that they actually make the animal a kosher one.

⇒ A very practical application of this discussion would be a scenario where a kosher animal gives birth to an animal without the kosher signs. The Halacha is that regardless of whether it has the signs or not, as long as its born from a kosher animal, it is Kosher. If we say that the signs are just a way of Hashem showing us which animals are Kosher and which ones aren't, then this Halacha makes perfect sense. For we already know that this animal is kosher, therefore the signs aren't necessary. If, on the other hand, we were to say that the signs are actually what makes the animal kosher, then regardless of where the animal came from, if it doesn't have the signs, it shouldn't be kosher. According to this opinion, this

משמע פון לשון הפסוק, וואָס ער זאָגט, כי מעלה גרה הוא ופרסה איננו מפריס וגו׳.

עס איז אויך אַ ראי׳ פון דעם דין תרנגול דאגמא אסור. זאָגט תוספות[4] אַז דאָ גייט ניט אָן דער כלל היוצא מן הטהור טהור, ווייל דער אפרוח מעפרא קא גדיל (ער וואַקסט פון ערד), במילא ווערט ער טמא מצד די סימני טומאה. אויב מען וועט זאָגן אַז זיי זיינען נאָר סימנים המבררים, היינט וויבאַלד אַז מען ווייס פון וואָס פאַר אַ מין דער תרנגול קומט, איז וועמען אַרט דאָס אַז ער האָט סימני טומאה? מוז מען זאָגן אַז די סימנים זיינען אַ סיבה צו דער טהרה, און דער כלל היוצא מן הטהור טהור איז אַ גזירת הכתוב, דערפאַר אויב מעפרא קא גדיל — איז דאָך ניט שייך דער כלל.

דאַרף מען פאַרשטיין די שייכות פון מעלת גרה ומפרסת פרסה צו טהרה. ובפרט אַז בפנימיות הענין, — אַפילו מען וועט זאָגן אַז די סימנים זיינען ניט מער ווי מבררים, — איז ווי באַוואוסט אַז אַלץ אַפילו ענינים פון וועלט זיינען בהשגחה פרטית, ועל אחת כמה וכמה עניני התורה ומצותי׳, איז דאָך פון דעם גופא וואָס די סימנים זיינען נקבע געוואָרן אויף טהרה, אַ ראי׳ אַז זיי זיינען שייך צו טהרה, על כל פנים בתור מסובב, ניט בתור סיבה ווי לויט דעם ערשטן אופן.

ג. איינער פון די טעמים[5] אויף מאכלות אסורות איז, ווייל פון יעדער מאכל וואָס מען עסט ווערט דאָך דם ובשר כבשרו, האָט די תורה גע׳אסר׳ט די מאכלות אסורות בכדי עס זאָלן ניט איינגעגלידערט ווערן אין דעם מענטש די אייגנשאַפטן פון דעם מאכל האסור, וואָס זיינען ניט קיין גוטע.

פון דעם איז פאַרשטאַנדיק אויך אין דעם ענין פון סימני טהרה וטומאה. דער איסור פון עסן אַזעלכע בהמות וועלכע זיינען ניט מעלה גרה און מפריס פרסה בכדי די תכונות — אייגנשאַפטן — זאָלן ניט איבער־גיין אין דעם מענטש — באַווייזט אַז דעם מענטשנס פירונג דאַרף זיין — מפריס פרסה און מעלה גרה.

ד. ווי געזאָגט אַז אין תורה איז יעדער ענין אַ הוראה, אַן אָנווייזונג צום מענטש, איז דאָס — וואָס די סימנים ביי אַ בהמה זיינען, על כל פנים, לברר טהרת הבהמה — אויך אַ הוראה אַז די תכונות מעלה גרה און מפריס פרסה ביי דעם מענטשן, זיינען מברר און מבחין זיינע הנהגות, צי זיי זיינען טהור, אָדער חס ושלום פאַרקערט.

נאָך אַ פרט אין דעם: די הבחנה ובירור אויף טהרה — זיינען בנוגע אַ בהמה. ודוגמת זה באדם — הבהמה שבלבו של אדם, די נפש הבהמית. די הבחנה און בירור זיינען ניט בנוגע די ענינים פון נפש האלקית, תורה ומצותי׳, צי זיי זיינען איינגאַנצן לשמה צי מיט אַ פני׳, ניט אויף דעם איז די הבחנה — וואָרום אַפילו בשעת ס׳איז מיט אַ פני׳ דאַרף מען אויך לערנען תורה און מקיים זיין מצות, לעולם ילמוד ויקיים מצות

4) ד״ה תרנגולתא, נדה ג, ב.

5) רמב״ן על התורה ויקרא יא, יב. ועוד. זע אויך שולחן ערוך יורה דעה סוף סימן פא.

Translations - טייטש'ן

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Made it forbidden	גע'אסר'ט	Swamp chicken	תרנגול דאגמא
Embody	איינגעגלידערט	Doesn't apply	גייט ניט אן
Characteristics	אייגנשאפטן	Egg	אפרוח
Such	אזעלכע	Grows from the ground	מעפרא קא גדיל
Transfer over	איבערגיין	Grows	וואקסט
Shows	באווייזט	Earth	ערד
Behaviour	פירונג	Who does it bother	וועמען ארט דאס
Lesson	אנווייזונג	Must	מוז
Characteristics	תכונות	Known	באוואוסט
Check	מבחין	Established	נקבע
Reason	פני'	Effect/outcome	מסובב

CLASSIC CONCEPTS

Halacha is clearly a גזירת הכתוב which we don't understand.

⇒ A Halachic application of whether it is a גזירת הכתוב or not would be, if you would be permitted to play with such an animal. There is a Halacha that you are not allowed to play with kosher animals. This Halacha only applies to animals which are Kosher on their own, not if it's a גזירת הכתוב that makes it kosher. So in our scenario of a kosher animal which doesn't have the kosher signs, the Halacha regarding playing with it would depend on the above mentioned discussion. If the signs are what make it into a Kosher animal, then this animal is Kosher only because of a גזירת הכתוב and it would be no issue to play with it. If we say that the signs are just a way of distinguishing which animals are kosher already, then it is not a גזירת הכתוב which makes it Kosher and it is forbidden to play with it.

⇒ Whether we say that the signs are what make the animal Kosher or that they are just a sign to show us which ones are Kosher, Hashem obviously chose these specific signs for a reason. If these are the specification of a pure animal, then obviously they have some direct connection to the concept of purity.

⇒ When a person eats, the food that he consumes actually turns into his

אפילו שלא לשמה שמתוך כו׳ [6]). די הבחנה איז בנוגע ענינים הגשמיים, וועלכע זיינען פאַרבונדן מיטן נפש הבהמית, דאַרף מען מבחין זיין צי די „בהמה" איז אַ טהורה צי ניט.

ביידע בהמות שטייען אין דער תורה, אויך די בהמה טמאה. ד. ה. אַז אפילו פירנדיק זיך על פי תורה, קען מען אויך זיין אַ בהמה טמאה. ווי דער רמב״ן זאָגט אַז מען קען זיין אַ נבל ברשות התורה (ד. ה. אַז עס דוכט זיך אויס אַז דאָס איז ברשות התורה, באמת איז ער דאָך עובר אויפן ציווי [7]) פון קדושים תהיו — אַ ציווי עיקרי ושרשי). איז אויך צו מבחין זיין וואָס איז אַ בהמה טהורה, גיט די תורה צוויי סימנים: א) מפרסת פרסה. ב) מעלת גרה.

ה. בכלל איז אויך ביי אַ בהמה פאַראַן אַן עיקר׳דיקער חילוק צווישן ראש (קאָפּ) מיט רגל (פוס) — ווי פאַרשטאַנדיק אויך פון הלכות טריפות וכו׳. איז אויסער דעם אפילו ביי אַ בהמה זיינען נאָענט צו דער ערד נאָר די פיס, ד. ה. אַז מיט די כחות נעלים אויך פון נפש הבהמית — דאַרף מען ניט ליגן אין גשמיות, ענינים ארציים, נאָר מיט די כחות פון מעשה [8]) וויפל מען מוז.

— מען דערציילט אַז דער רבי (מוהרש״ב) נ״ע האָט געזאָגט צו אַ חסיד, וועלכער איז געווען אַ ציור און אַ בעל כשרונות וואָס האָט זיך אַריינגעטאָן אין מסחר פון קאַלאָשן: „פיס אין קאַלאָשן האָב איך געזען, אָבער אַ קאָפּ אין קאַלאָשן..." —

אויסער דעם דאַרף זיין אין רגל, צווישן דער פוס און דער ערד — אַ פרסא, אַ הפסק אפילו צווישן רגלים און ערדישקייט.

די פרסה וואָס איר ענין איז כנ״ל פרסא — באל״ף — הפסק והעלם, דאַרף אָבער זיין אַ צעשפּאָלטענע. דאָס הייסט אַז אויך אין די ענינים ארציים זאָל לייכטן ג־טלעכקייט, ער זאָל אין זיי זען אלקות.

(ווי עס ווערט דערקלערט אין חסידות [9]) בענין השערות, אַז ביי אַן אשה איז שער באשה ערוה, אויך ביי די לויים איז והעבירו תער כו׳, אָבער ביי אַ נזיר שטייט גדל פרע שער ראשו. רעדט זיך דער ביאור אין דעם, אַז וואו דער חיות ואור איז במיעוט דאַרט זיינען שערות (צמצום, ועל ידי הפסק הגלגולת) אַ חסרון, מה שאין כן וואו דער חיות און אור איז בריבוי — דאַרף זיין שערות. דערפאַר איז ביי אַ נזיר קדוש יהי׳ גדל פרע וכו׳. וכן הוא בענין הפרסה פון אַ בהמה אַז די פרסה דאַרף זיין אַ צעשפּאָלטענע).

און ווי געזאָגט אין תניא [10]), שגם בעניני ארץ לא יפרדו מאחד האמת — אַז אויך אין די ענינים פון וועלט זאָל מען זיך ניט אָפּשיידן פון דעם אויבערשטן — אחד האמת. און דערפאַר דאַרף די צעשפּאָלטנקייט זיין אויף דורך און דורך — עס זאָל אָנקומען אויך גאָר אונטן.

---

6) הלכות תלמוד תורה לאדמו״ר הזקן פרק ד הלכה ג. תניא פרק לט.

7) רמב״ן ריש פרשת קדושים. זע אויך תניא פרק ל.

8) זע אויך אויבן עמוד 61 און ווייטער און 189 און ווייטער.

9) לקוטי תורה ד״ה ונקדשתי. דרך מצו־תיך מצות תגלחת מצורע.

10) אגרת הקדש סימן ס.

Translations - טייטש'ן

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Between	צווישן	Are said	שטייען
Separation	פרסא	While acting	פירנדיק
Worldly matters	ערדישקייט	Disgusting	נבל
Split	צעשפאלטענע	It seems	דוכט זיך אויס
Shine	לייכטן	close	נאענט
See	זען	Feet	פיס
Clarified	דערקלערט	Lay/be involved	ליגן
Hairs	שערות	Must	מוז
And they passed a razor	והעבירו תער	Tell over	דערציילט
Where	וואו	Which	וועלכער
Separate	אפשיידן	Involved in	אריינגעטאן
Through and through	דורך און דורך	Business	מסחר
Come to	אנקומען	Galoshes/rubbers	קאלאשן
Very low	גאר אונטן	Besides	אויסער
		Must be	דארף זיין

CLASSIC CONCEPTS

flesh and blood. As the saying goes "you are what you eat". Therefore Hashem told us to only eat animals which have split hooves and chew their cud, because these are characteristics which Hashem wants us to develop. And he doesn't want us to bring into ourselves anything which doesn't have those qualities.

⇒ When we speak about making sure that we are "kosher", we are referring to the "animal" part of our self. Your g-dly soul is always "kosher", it is our physical self that needs to be checked. For even someone that feels he is doing everything he is supposed to according to the Torah, it could be that he is seriously lacking in certain areas. We must be certain that we have split hooves and we chew our cud, as will be explained.

⇒ We see by an animal that the only thing that touches the ground is his

וואָס דעמאָלט דוקא קען מען מאַכן פון דער בהמה אַ בהמה טהורה, דאָס הייסט אַז זיין בהמה, די גשמיות וואָס איז מוכרח מצד הגוף, זאָל זיין אַ בהמה טהורה.

און ווי עס שטייט אין קהלת יעקב פון בעל המחבר ספר מלא הרועים אַז בהמה איז ראשי תיבות: בשר היורד מן השמים, וואָס דאַן איז זי אַוודאי אַ טהורה, כי אין דבר טמא יורד מן השמים [11]).

ז. נאָך אַ פּרט איז דאָ אין מפריס פרסה [12]), אַז די פרסה איז צעשפּאָלטן אויף צווייען, ד. ה. אַז דער הילוך על הארץ, דער האָבן צו טאָן מיט ענינים ארציים, דאַרף זיין אין צוויי תנועות, ימין מקרבת ושמאל דוחה [13]).

עס זיינען פאַראַן אַזעלכע וואָס ביי זיי איז נאָר דער ימין מקרבת, אָן קיין שום אָפּהאַלט. זיי טענה'ן אַז בכדי צו מקרב זיין אידן צו תורה, איז כדאי צו פאַרבויגן ענינים פון תורה און אַפילו איבערמאַכן חס ושלום תורה לפי רוח הזמן.

דער ענין אַז מען דאַרף מקרב זיין אַלע אידן צו תורה, איז טאַקע אמת, ווי מען האָט שוין גערעדט מערערע מאָל [14]) אין דעם פירוש המשנה [15]), אוהב את הבריות ומקרבן לתורה, אַז אַפילו די וואָס זיינען ניט מער ווי בריות בעלמא, ד. ה. וואָס זיי האָבן אין זיך ניט קיין מעלה מער ניט וואָס זיי זיינען דעם אוי-בערשטנס באַשעפעניש [16]), דאַרף מען אויך זיי מקרב זיין צו תורה.

אָבער דאָס וואָס זיי טענה'ן אַז צוליב דעם זאָל מען מאַכן תיקונים — וואָס באמת זיינען דאָס קילקולים — אין תורה חס ושלום, דאָס איז היפך דרך התורה, און ווי דער לשון אין דער משנה גופא: ומקרבן לתורה, צוברענגען זיי צו תורה, אָבער ניט שלעפּן די תורה חס ושלום און אַי-בערמאַכן זי לפי רוחם.

אַפילו אויב זייער טענה וואָלט גע-ווען אַ גערעכטע טענה, אַז דורך דעם וועט מען מקרב זיין אידן, דאַרף מען וויסן אַז על פי דין התורה טאָר מען ניט משנה זיין חס ושלום אַפילו קיין דקדוק קל פון תורה, סיי אַ דאורייתא, סיי אַ דרבנן, און אַפילו דאָס וואָס רבותינו האָבן מתקן געווען אין די לעצטע דורות.

— סיידן אַ נביא אמת און ווען ער זאָגט עס בדרך הוראת שעה בלבד, — וואָס דאַן איז דאָס אַ דין פון תורה — ווי אַלע מצות — אַז מען דאַרף זיך צוהערן צו אים, און אַזוי ווי אליהו בהר הכרמל, אַ נביא, און דאָס אויך בלויז בדרך הוראת שעה [17]), אָבער ווען ניט דאָס, טאָר מען ניט אָפּקערן חס ושלום אַ זיז כל שהוא פון תורה, ניט קוקנדיק וואָס דורך דעם וועט מען אויפטאָן —

ובפרט אַז דער אמת איז, אַז ניט נאָר וואָס דורך דעם וועט מען גאָר ניט מתקן זיין און מען וועט ניט מקרב זיין אידן צו תורה, נאָר אדרבה, מען מאַכט דורך דעם ערגער, מען

---

11) סנהדרין נט, ב.

12) הוראה נוספת בזה זע לקו"ש ח"ב ע' 378.

13) סוטה מז, א. סנהדרין קז, ב.

14) זע אויך אויבן עמוד 99 און ווייטער. לקו"ש ח"ב ע' 316 ואילך.

15) אבות פרק א משנה יב.

16) תניא פרק לב.

17) רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ט הלכה ג.

Translations - טייטש'ן

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Would have been	וואלט געווען	Necessary	מוכרח
Correct	גערעכטע	Into two	צווייען
Last/recent	לעצטע	There are those	פאראן אזעלכע
Besides	סיידן	Only	נאר
Instruction for that time	הוראת שעה	Restraints	אפהאלט
Listen	צוהערן	Bend over/compromise	פארבויגן
Not allowed	טאר מען ניט	Make over	איבערמאכן
Deflect/turn away	אפקערן	Creatures	בריות
A drop	זיז	Creations	באשעפענישן
Looking	קוקנדיק	Because of	צוליב
Accomplish	אויפטאן	Destructions	קילקולים
Worse	ערגער	To bring	צוברענגען
		Their spirit	רוחם

CLASSIC CONCEPTS

feet. This shows us that when we have to involve ourselves in worldly matters we should only involve ourselves with our action, and save our higher qualities like our mind and emotions for more holy spiritual things. Even the animal, that has his feet planted in the ground, has a hoof which separates even his feet from the ground. This shows us that even when we are involved in worldly matters we should still have a feeling of being separate from it.

⇒ In order for the animal to be kosher, the hooves must be split. This represents that even when one is involved in worldly matters, he must make room for spirituality to enter there. Therefore the split must go all the way through the hoof, to show that spirituality must shine even in the most physical things.

⇒ Another lesson to learn from the split hooves is that when one is dealing with physical matters he has to have two different approaches at the same time. On the one hand he must reach out to everyone no matter who they

ווערט אַליין איינגעשלונגען אין זיי, ביז מען קערט אָפּ חס ושלום לגמרי פון תורה און אידישקייט.

ווי דער באַוואוסטער משל פון כ"ק מו"ח אדמו"ר, אַז בשעת אַ מענטש געפינט זיך פאַרבלאָנדזשעט אין וואַלד צווישן חיות הטורפות — מיינט דאָך דאָס ניט אַז ער איז אַרויס פון זיין הויז גלייך אין מיטן טיפן וואַלד. נאָר פריער איז ער געגאַנגען בדרך המלך, מלכו של עולם, און דערנאָך האָט ער אָפּגעקערט פון דעם דרך המלך אין חוט השערה, און צו דער חוט השערה נאָך אַ חוט השערה, און נאָך אַ חוט השערה, ביז ער האָט זיך געכאַפּט אַז ער געפינט זיך אין טיפן וואַלד צווישן חיות טורפות.

ח. דער סימן פון מפרסת פּרסה אַליין איז אָבער ווייניק, מען דאַרף האָבן אויך דעם סימן פון מעלת גרה.

יעדער דבר גשמי וואָס מען גייט טאָן, דאַרף מען גוט איבערקייען, מברר זיין איין מאָל און נאָך אַמאָל, צי ער זאָל דאָס טאָן, און ווי ער זאָל דאָס טאָן, און נאָר דאַן איז עס אַ בהמה טהורה.

על פּי חסידות — הענין דכללות הבירורים — בירור ב"ן ואחר כך בירור מ"ה.

ט. נאָך אַ הוראה קען מען אַרויסנעמען פון סימני טהרה ביי אַן עוף.

ביי אַן עוף, טאָר מען אויף סימנים אַליין זיך ניט פאַרלאָזן און מען דאַרף האָבן אויך מסורה[18]. אין פלוג, צוליב וואָס דאַרף מען האָבן מסורה?

מען קען דאָך זען די סימנים און אַליין וויסן. נאָר דער ענין איז, אַז אויפן אייגענעם שכל קען מען זיך ניט פאַרלאָזן, מען קען לערנען שולחן ערוך, און אַפילו פירן זיך, לויט זיין שכל, לפנים משורת הדין און זיין בשעת מעשה אין שאול תחתית רחמנא לצלן. עס דאַרף זיין מסורה, וואָס מסורה איז אויך פון לשון מסירה והתקשרות, התקשרות צום רבי'ן, ורבי צייד, אַ רבי וואָס האָט זיך עוסק געווען אין מציל זיין נפשות ישראל, און איז בקי בהם ובשמותיהם, פון עצת היצר.

(מלוקט משיחות ש"פ ראה תש"י, ש"פ שמיני תשט"ז)

י. דער סדר פון היינטיקער סדרה איז: פריער רעדט ער וועגן דעם יום השמיני למילואים, דערנאָך וועגן מיתת שני בני אהרן, און צום סוף פון סדרה וועגן בהמות טהורות כו' ביז צו איסור אכילת שקצים ורמשים.

די מעלה פון יום השמיני למילואים אויף די פריערדיקע טעג איז, וואָס ביום השמיני הקים את המשכן ולא פרקו (מען האָט אויפגעשטעלט דעם משכן און אים ניט צענומען). הגם יעדער זאַך וואָס מען טוט על פּי ציווי התורה איז דאָך אַן ענין אויף אייביק[19].

— דערפאַר איז כאָטש אַז כל קשר שעתיד להתירו איז ניט קיין קשר של קיימא, פונדעסטוועגן אויב דער קשר איז געמאַכט על פּי ציווי התורה, אַז די תורה האָט געהייסן מאַכן דעם קשר, דעמאָלט דאַרף מען זאָגן אַז דער קשר איז אַ קשר של קיימא. ציווי התורה מאַכט דעם ענין אַן

18) שולחן ערוך יורה דעה סימן פּב, סעיף ג.

19) זע אויבן עמוד 218 און ווייטער.

Translations - טייטש'ן

טייטש	ווארט	טייטש	ווארט
Chew over	איבערקייען	Swallowed	איינגעשלונגען
Whether	צי'	Turn away	קערט אפ
How	ווי'	Lost	פארבלאנדזשעט
Then	דאן	Forest	וואלד
Take out	ארויסנעמען	Wild animals	חיות הטורפות
Depend/rely	פארלאזן	Means	מיינט
Seemingly	אין פלוג	Directly	גלייך
See	זען	Turned away	אפגעקערט
Know	וויסן	Hairs breath/tiny bit	חוט השערה
Own	אייגענעם	Realized	געכאפט
Behave	פירן זיך	Finds himself	געפינט זיך
Low pits	שאול תחתית	Little/not enough	ווייניק

CLASSIC CONCEPTS

are or what their situation is, even if their only redeeming factor is that they are "creatures" of Hashem. At the same time one must be very careful that when he is reaching out and working with people and situations and trying to elevate them, that he must not compromise any part of Torah. He cannot say that in this specific situation the Halacha is going to be different, or that we are going to bend a little for this person. A person must bring them closer to the Torah and not try to bring the Torah closer to them. Essentially, you are damaging them and yourself more than you are accomplishing.

⇒ The idea of an animal having to chew its cud shows us that any involvement we have in physical matters must be very thought out. A person has to check it over many times to make sure it is the proper thing to do.

⇒ Any bird which is kosher must be passed down from your teacher. This shows us the importance of not depending on yourself and your own understanding of things. Rather one must connect himself to his Rebbe which will show the proper way in serving Hashem.

OR KNOWLEDGE!

7. What does the Moshol of the Frierdike Rebbe show us?

8. What does it mean for us to "chew our cud"?

9. What do learn from the way we know a bird is kosher?

going kosher

SHOW OFF YOU

1. What are 2 ways of looking at the kosher signs?

____

____

____

2. What would be a difference in halacha?

____

____

3. Which part of us must we assure is “kosher”?

____

____

____

4. What do we learn from the fact that an animal has hooves?

____

____

____

5. What is the first lesson we learn from the fact that the animal has **split** hooves?

____

____

____

6. What is the second lesson we learn from the fact that the animal has **split** hooves?

____

____

____

NOTES:

NOTES:

לעילוי נשמת
ר' קלונימוס בן שמעון

BACK 2 BASICS

Seeing the Parsha the way the Rebbe does

© 5771 YC SHLUCHIM COVER: LEIBEL KRINSKY טייטש'ן & CONCEPTS: DOVID RACHMANI LAYOUT: MENACHEM ARON

TO RECEIVE THIS BOOKLET WEEKLY VIA EMAIL, CONTACT YCBACK2BASICS@GMAIL.COM